

disse Grundafgifter tjente saaledes som Vederlag saavel for Skattesvarelsen som for Afsavnet af Husjorden. Efter at Rentekammeret i 1824 efter Overenskomst med Gaardmændene havde overtaget Optrækket af Grundafgifterne imod for bestandig at udbetale Gaardmændene en aarlig Godtgørelse, svarende til Afgifternes daværende Beløb, eller i Kronemønt 75 Kr. 39 Øre, opnaaede derefter Hovedparten af Husmændene, der ikke tog Fæste eller Arvefæste, i 1851 et Tilsagn fra Finansministeriet om, at de kunde forblive i uforstyrret Besiddelse af Grundene, blot imod Erlæggelsen af de samme Grundafgifter som hidtil. Disse Husmænd havde imidlertid i 1844 overtaget en selvstændig Skattesvarelse, idet der var blevet paalignet Husene den i Forordn. 24. Juni 1840 ommeldte »Landskat«. Derimod havde der ikke kunnet paalægges Husene den i samme Forordning nævnte »Gammelskat«, hvorfor Gaardmændene under Gammelskatten af Gaardene nu betalte denne Skat for Husene, jvfr. nærmere ovenfor. Da Landskatten ifølge Forordn. 24. Juni 1840 udgjorde ca. $\frac{1}{6}$ af den hele, tidligere Hartkornsskat, maatte Forholdet herefter opfattes saaledes, at Husmændene nu havde overtaget $\frac{1}{6}$ af Husskatten selv, medens Gaardmændene fremtidig betalte de $\frac{5}{6}$ af Skatten. Skøndt Grundafgifterne oprindeligt havde indeholdt Vederlag for den fulde Skattesvarelse af Husjorden, blev Afgifterne dog ikke i den nævnte Anledning nedsatte, idet man i det hele ikke skænkede disse Skatteforhold særlig Opmærksomhed.

Efter at Ejendomsskylden har afløst de tidligere Hartkornsskatter betale de paagældende Ejere af Husgrundene nu selv den fulde Skat af disse m. v. foruden Grundafgifterne. Det saaledes foreliggende Forhold frembyder formentlig en væsentlig Analogi til Retsforholdet med Hensyn til de fra Gaardene udlagte Huslodder forinden Gennemførelsen af Lov Nr. 71 af 30. Marts 1906, jvfr. ovenfor i den historiske Fremstilling. Der er alene den Forskel til Stede, at medens de paagældende Gaardmænd tidligere betalte den fulde Hartkornsskat af de udlagte Huslodder — hvorfor de modtog en Godtgørelse —, kunde Gaardejerne i Asminderød (siden 1844) kun siges at udrede de $\frac{5}{6}$ af Husenes Hartkornsskatter, jfr. det lige ovenfor bemærkede.

Omend saavel Grundafgifterne som (navnlig) de tidligere Hartkornsskatter af disse Husgrunde kun repræsentere ret ubetydelige Beløb, nemlig i alt henholdsvis 42 Kroner 47 Øre og 78 Øre, og det hele Spørgsmaal derfor ikke har stor økonomisk Interesse, skønner Kommissionen ikke rettere, end at Ejerne af de vedkommende Huse i Asminderød efter Overtagelsen af den fulde Skattesvarelse af Husene (Ejendomsskylden) kunne have et rimeligt Krav paa, at de tidligere samlede Hartkornsskatter af Husene — altsaa saavel disses tidligere Landskat som den under Gaardenes Gammelskat indbefattede Gammelskat af Husene — fradrages Husenes Grundafgifter paa tilsvarende Maade, som de tidligere Hartkornsskatter af de vedkommende Huslodder ifølge Loven af 1906 ere blevne fradragne disses Arvefæsteafgifter. Da den tidligere Landskat af de heromhandlede Huse maatte siges at udgøre $\frac{1}{6}$ af Husenes samlede Hartkornsskat, medens de øvrige $\frac{5}{6}$ af denne vare skjulte under Gaardenes Gammelskat, jvfr. ovenfor, skal Kommissionen indstille:

at det seksdobbelte Beløb af den tidligere Landskat af disse Huse fradrages i disses Grundafgifter.

Bornholm.

For ved Selvsyn at danne sig et Billede af de bornholmske Arvefæstejendommers, særlig de „tillagte“ Lodders nuværende Tilstand, jvfr. ovenfor Side 139 ff., har Kommissionen den 29. og 30. Juli 1907 besøgt Bornholm og besigtigede først den saakaldte Arnager Lyng i Nylarsker Sogn. Denne „tillagte“ Lod, der under Matr.-Nr. 73 a og 73 b er skyldsæt